19/02/2020

Αποκαταστάθηκε το ιστορικό γεφύρι της Πλάκας

/ Παιδεία και Πολιτισμός

Ενώνει και πάλι τα Τζουμέρκα με τα Κατσανοχώρια το μεγαλύτερο μονότοξο γεφύρι των Βαλκανίων, το γεφύρι της Πλάκας στον ποταμό Άραχθο, που είχε καταρρεύσει πριν από περίπου μία πενταετία.

Το ιστορικό γεφύρι «είναι έτοιμο. Δοκιμάζεται πια από τον χειμωνιάτικο Άραχθο, θα δοκιμαστεί στις πιο δύσκολες συνθήκες, ώστε να μπορεί, μετά το καλοκαίρι, να παραδοθεί στο κοινό», δήλωσε στο ραδιοφωνικό σταθμό του Αθηναϊκού – Μακεδονικού Πρακτορείου Ειδήσεων «Πρακτορείο 104,9 FM» ο καθηγητής της Σχολής Μηχανικών Μεταλλείων – Μεταλλουργών του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου, συντονιστής Διεπιστημονικής Ομάδας Έργου του ΕΜΠ για την Αναστήλωση της Γέφυρας Πλάκας, Δημήτρης Καλιαμπάκος.

«Ολοκληρώθηκε πια η διαδικασία της αφαψίδωσης, αφαιρέθηκε δηλαδή ο μεταλλικός σκελετός που στήριξε κατά τη διάρκεια των εργασιών την ιστορική γέφυρα της Πλάκας» εξήγησε ο κ. Καλιαμπάκος, επισημαίνοντας πως πλέον, από εδώ και πέρα, ξεκινά η στενή παρακολούθηση της εξέλιξης του έργου από τους επιστήμονες της Ομάδας Έργου του ΕΜΠ.

«Ξεκινά το μεγάλο crash test» ανέφερε χαρακτηριστικά ο καθηγητής του ΕΜΠ, μιλώντας για την «πιο μεγάλη αποκατάσταση πέτρινου γεφυριού στον κόσμο».

«Τέτοιο γεφύρι έχει να ξεκαλουπωθεί, να σταθεί στα πόδια του πάνω από έναν αιώνα» ανέφερε χαρακτηριστικά ο κ. Καλιαμπάκος και περιέγραψε τις βασικές δράσεις πίσω από το μοναδικό αυτό πρότζεκτ, ένα έργο για το οποίο, όπως σημείωσε, εργάστηκε μια ομάδα από το ΕΜΠ συγκροτούμενη από 30 καθηγητές και 40 ερευνητές.

Οι τεχνίτες, το μεράκι και οι πέτρες που «λαλάνε στον λαξευτή» προτού μπουν στη θέση τους
Όπως περιέγραψε ο κ. Καλιαμπάκος, για να στηθεί ξανά και να στέκει υπερήφανο το ιστορικό γεφύρι «έβαλαν πάνω του χέρι πάνω από 300 άτομα», με τον καθηγητή του ΕΜΠ να περιγράφει με γλαφυρό τρόπο τη στοργή και τη φροντίδα που χρειάστηκε να επιστρατεύσουν οι ειδικοί τεχνίτες πέτρας, ώστε να στέκει ξανά, εδώ και λίγες ημέρες, το φημισμένο γεφύρι, τα μυστικά κατασκευής του οποίου χάνονται ανά τους αιώνες.

«Είμαι συγκινημένος για τους ανθρώπους, από τα χέρια των οποίων πέρασαν μία προς μία οι πέτρες που έφτιαξαν το γεφύρι. Μιλάμε για 9.000 θολίτες, μια πολύ βαριά, σκληρή πέτρα, με διαστάσεις 70x40x10 εκατοστά, πέτρες που πέρασαν από δύο με τρία χέρια η καθεμία το πολύ, πέτρες που πριν σπάσουν και τοποθετηθούν,

έπρεπε πριν να τις… ακούσει ο ίδιος ο τεχνίτης, αφού κάθε πέτρα… λαλάει, όπως λένε αυτοί οι άνθρωποι» ανέφερε χαρακτηριστικά ο κ. Καλιαμπάκος περιγράφοντας τη διαδικασία, μέσα από την οποία τοποθετήθηκαν τα δομικά στοιχεία του γεφυριού, που στέκεται πια χωρίς υποστηρίγματα στην καρδιά της Ηπείρου.

Για την αποκατάσταση του εμβληματικού μονότοξου γεφυριού της Ελλάδας, σύμφωνα με τον κ. Καλιαμπάκο, οι ερευνητές δε χρησιμοποίησαν «καμία από τις σύγχρονες τεχνολογίες, καμία κρυφή ενίσχυση, ούτε ένα κιλό μέταλλο από το ελάχιστο που είχαν βάλει στο αρχικό γεφύρι».

Εστίασαν, όπως επισημαίνει, στο να ολοκληρώσουν οι τεχνικοί τις εργασίες διαβάζοντας σωστά αυτό που ο πρωτομάστορας Μπέκας με τους δικούς τους τεχνίτες είχε κάνει πριν από 150 χρόνια.

Το αποτέλεσμα, σήμερα, στα μέσα του Φλεβάρη του 2020, είναι «ένα γεφύρι που είναι κάτι παραπάνω από δίδυμο αδερφάκι του αρχικού, είναι ένα γεφύρι με το ίδιο DNA», σημείωσε συγκινημένος ο κ. Καλιαμπάκος.

(Πηγή πληροφοριών: ΑΠΕ – ΜΠΕ)